

◇ ג'ג'ה' ◇

יא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי; יב כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ אִישׁ כְּפָר נֶפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד אַתֶּם וְלֹא־יְהִי בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אַתֶּם: אַרְי תְּקַבֵּיל. ית חוֹשְׁבֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַנְיַיהוּן. וַיִּתְּנוּ. גִּבֹר פּוֹרְקֵן נִפְשֵׁיהֶ. קָדֵם יִי כַד תַּמְנִי יתְהוּן. וְלֹא יְהִי בְהוּן. מוֹתָא כַד תַּמְנִי יתְהוּן יג זָה | יתְנוּ כָל־הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה: דִּין יתְנוּ. כַּל דְּעֵבֶר עַל מַנְיַיָא. פְּלָגוֹת סְלֵעָא בְּסִלְעֵי קוּדְשָׁא. עֶשְׂרִין מְעִין סְלֵעָא. פְּלָגוֹת סְלֵעָא. אִפְרָשׁוֹתָא קָדֵם יִי: יד כָּל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יתְנוּ תְּרוּמַת יְהוָה: כָּל דְּעֵבֶר עַל מַנְיַיָא. מִבְּר עֶשְׂרִין שָׁנִין וְלַעֲלֵיָא. יתִין אִפְרָשׁוֹתָא קָדֵם יִי טו הָעֶשְׂרִי לֹא־יִרְפָּה וְהִדֵּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נִפְשֹׁתֵיכֶם: דְּעֵתִיר לֹא יִסְגִי. וּדְמַסְכִּין לֹא יִזְעֵר. מִפְּלָגוֹת סְלֵעָא. לְמַתְּן ית אִפְרָשׁוֹתָא קָדֵם יִי. לְכַפֵּרָא עַל נִפְשֹׁתְכוּן; טז וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף הַכְּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נִפְשֹׁתֵיכֶם: וְתִסַּב ית כֶּסֶף כְּפוּרֵיָא. מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְתִתִּין יתִיָה. עַל פּוֹלְחֵן מִשְׁכַּן זְמַנָּא. וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹכְרָנָא קָדֵם יִי. לְכַפֵּרָא עַל נִפְשֹׁתְכוּן; פ * יז וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי; יח וְעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַתְּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתְּ שָׁמָּה מְיָם: וְתַעֲבִיד. כִּיֹּרָא דְנִחְשָׂא. וּבְסִיסִיָה דְנִחְשָׂא לְקֹדֶשׁ. וְתִתִּין יתִיָה. בֵּין מִשְׁכַּן זְמַנָּא וּבֵין מִדְּבַחָא. וְתִתִּין תַּמָּן מֵיָא יט וְרַחֲצוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו מִמְּנוֹ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: וּקְדָשׁוּן. אֹהֶרֶן וּבְנֹהֵי מִנִּיָה. ית יְדִיהוּן וְיֵת רַגְלֵיהוּן; כ בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מֵיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: בְּמִיעֲלֵהוּן. לְמִשְׁכַּן זְמַנָּא. יקְדָשׁוּן מֵיָא וְלֹא יָמוּתוּן. אוּ בְּמִקְרָבֵהוּן לְמִדְּבַחָא לְשִׁמְשָׂא. לְאַסְקָא קוּרְבָנָא קָדֵם יִי; כא וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם: וּקְדָשׁוּן. יְדִיהוּן וְרַגְלֵיהוּן וְלֹא יָמוּתוּן. וְתִהִי לְהוּן קִים עֲלֵם. לִיָה וּלְבִנּוֹהֵי לְדִרְיָהוּן; פ * כב וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי; כג וְאַתָּה קַח־לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֵר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וּקְנָמֵן בְּשֵׁם מַחְצִיתוֹ חֲמֵשִׁים וּמֵאוֹתָיִם וּקְנֵה־בְשֵׁם חֲמֵשִׁים וּמֵאוֹתָיִם: וְאַתָּה סַב לְךָ בּוֹסְמִין רִישָׁא. מִירָא (מִי מוֹרָא) דְּכִיָא מִתְקַל חֲמֵשׁ מָאָה. וּקְנָמֵן בְּשֵׁם פְּלָגוֹתִיָה מִתְקַל מֵאוֹתָן וְחֲמִשִּׁין. וּקְנֵי בּוֹסְמָא מִתְקַל מֵאוֹתָן וְחֲמִשִּׁין; כד וּקְדָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זֵית הָיִן: וּקְצִיעֲתָא. מִתְקַל חֲמִישׁ מָאָה בְּסִלְעֵי קוּדְשָׁא. וּמִשְׁח זֵיתָא מְלֵי הִינָא;

כה וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֶקֶח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רֶקֶח שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה: וְתַעֲבִיד יְתִיב. מִשַּׁח רְבוּת קוֹדֶשָׁא. בּוֹסֶס מְבוֹסֶס עוֹבֵד בּוֹסְמֵנוּ. מִשַּׁח רְבוּת קוֹדֶשָׁא יִהְיֶה
 כו וּמִשְׁחַת בּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אָרוֹן הָעֵדוּת: וּתְרַבִּי בֵּיהּ יֵת מִשְׁכַּן זְמַנָּא. וְיֵת אֲרוֹנָא
 דְּסִדְדוּתָא: כז וְאֶת־הַשְּׁלֶחַן וְאֶת־כֶּלֶיָּו וְאֶת־הַמִּנְרָה וְאֶת־כֶּלֶיָּהּ וְאֶת מִזְבַּח
 הַקְּטֹרֶת: וְיֵת פְּתוּרָא וְיֵת כָּל מְנוּהֵי. וְיֵת מְנִרְתָּא וְיֵת מְנַהָּא. וְיֵת מַדְבַּחָא דְּקִטְרַת בּוֹסְמֵיָא:
 כח וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כֶּלֶיָּו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כֶּנּוֹ: וְיֵת מַדְבַּחָא דְּעֹלֹתָא וְיֵת כָּל
 מְנוּהֵי. וְיֵת כִּיֹּרָא וְיֵת בְּסִיסִיָּה; כט וְקֹדֶשֶׁת אַתֶּם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל־הַנִּגַּע בְּהֶם יִקְדָּשׁ:
 ותקדיש יתהון. ויהון קדש קודשין. כל דיקרב בהון יתקדש: ל וְאֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בְּנָיו תִּמְשַׁח
 וְקֹדֶשֶׁת אַתֶּם לְכַהֵן לִי: וְיֵת אֹהֶרֶן וְיֵת בְּנוֹהֵי תְּרַבִּי. ותקדיש יתהון לשמשא קדמין לא וְאֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: ועם בני ישראל תמליל
 לְמִימְרָא. מִשַּׁח. רְבוּת קוֹדֶשָׁא יִהְיֶה דִּין. לי (כ"י קדמי) לְדַרְכֵיכוֹן; לב עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסְדָּךְ
 וּבְמַתְּפַנְתָּו לֹא תַעֲשׂוּ כִּמְהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם: על בשרא דאנשא לא יתסד.
 ובדמותיה. לא תעבדון כותיה. קודשא הוא. קודשא יהי לכון; לג אִישׁ אֲשֶׁר יֶרְקַח כִּמְהוּ וְאֲשֶׁר
 יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמּוֹ: גִּבְרַת דִּיבֶסֶס דְּכּוּתִיָּה. ודיתינ מניה על חילוני. וישתיצי
 מעמיה; ס לד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַפְּיֹת נֹטָף. וְשַׁחֲלַת וְחִלְבֵּנָה סַפְּיֹת
 וְחִלְבֵּנָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה: וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה סב לך בוסמין. נטופא וטופרא וחלבונתא. בוסמין
 ולבונתא דכיתא. מתקל במתקל יהי זה וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֵׂה רֶקֶח מִמֶּלַח
 טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְתַעֲבִיד יֵתָה קְטֹרֶת בּוֹסְמֵיָא. בּוֹסֶס עוֹבֵד בּוֹסְמֵנוּ. מְעַרְב דְּכִי לְקוֹדֶשָׁא; לו וְשַׁחֲקַתָּ
 מִמֶּנָּה הַדֶּקֶךְ וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ שְׁמָה קֹדֶשׁ
 קֹדְשִׁים תִּהְיֶיָה לְכֶם: וְתִשְׁחֹק מְנָה וְתִדְּיק. וְתִתִּין מְנָה. קֶדֶם סִדְדוּתָא בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא. דְּאִזְמִין מִימְרֵי
 לְךָ תִּמּוֹן. קֹדֶשׁ קוֹדֶשִׁין תִּהְיֶי לְכוֹן; לו וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְּפַנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לְכֶם
 קֹדֶשׁ תִּהְיֶיָה לְךָ לִיהוָה: וְקִטְרַת בּוֹסְמֵיָא דְּתַעֲבִיד. בדמותה. לא תעבדון לכון. קודשא. תהי לך
 קֶדֶם יְיָ; לח אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמוֹהָ לְהַרְיֵחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמּוֹ: גִּבְרַת דִּי עֲבִיד דְּכּוּתָה לְאַרְחָא
 בָּהּ. וישתיצי מעמיה; לא א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָא; ב וְרָאָה
 קִרְאֹתִי בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹר לְמֹטֶה יְהוּדִי: חזי דרביתי בשום. בצלאל. בר
 אוּרִי בר חֹר לְשִׁבְטָא דִּיהוּדָה; ג וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחַכְמָהּ וּבְתַבּוּנָהּ וּבְדַעַתָּהּ
 וּבְכָל־מְלָאכָה: וְאִשְׁלִימִית עִמִּיהּ רוּחַ מִן קֶדֶם יְיָ. בְּחַכְמָהּ. וּבְסוּכְלַתְנָהּ וּבְמַדְעָהּ וּבְכָל עֲבִידָא; ד לַחֲשָׁב
 מַחֲשַׁבַת לַעֲשׂוֹת בּוֹהַב וּבְכֶסֶף וּבְנֹחַשׁ: לְאַלְפָּא אוּמְנָן. לְמַעַבְדָּא. בְּדַהֲבָא וּבְכֶסֶפָא וּבְנַחֲשָׁא;

ה וּבַחֲרַשְׁתָּ אֶבֶן לְמִלֵּאת וּבַחֲרַשְׁתָּ עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה: וּבְאוֹמְנוֹת אֶבֶן טָבָא.
 לְאַשְׁלֵמָא וּבִנְגְרוֹת אַעֲא. לְמַעֲבַד בְּכָל עֲבִידָא: ו וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֶהְלִיאָב
 בֶּן־אֲחִיסָמֶד לְמִטְהַדָּן וּבְלֵב כָּל־חֲכָם־לֵב נֹתְתִי חֲכָמָה וְעָשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 צִוִּיתִךָ: וְאֵנָּה הָא יְהִיבִית עֲמִיָּה. יֵת אֶהְלִיאָב. בֶּר אֲחִיסָמֶד לְשִׁבְטָא דְדָן. וּבְלֵב כָּל חֲכִימֵי לְבָא יְהִיבִית
 חֲכָמָא. וְיַעֲבֹדוּן יֵת כָּל דְּפַקִּידְתְּךָ: ז אֶת א אֶהְל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶץ לַעֲדֹת וְאֶת־הַפְּפֹרֶת
 אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל־כְּלֵי הָאֵהָל: יֵת מִשְׁפַּח זַמְנָא. וְיֵת אַרְוֵנָא לְסַהְדוּתָא. וְיֵת כְּפֹרֶתָא דְעֵלוּהִי.
 וְיֵת כָּל מְנֵי מִשְׁפָּנָא: ח וְאֶת־הַשְּׁלֶחָן וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהֶּ
 וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת: וְיֵת פְּתוּרָא וְיֵת מְנוּהִי. וְיֵת מְנֹרָתָא דְכִיתָא וְיֵת כָּל מְנָהָא. וְיֵת מַדְבַּחָא דְקֹטְרֵת
 בּוֹסְמֵיָא: ט וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַפִּיּוֹר וְאֶת־כְּנֹז: וְיֵת מַדְבַּחָא דְעֹלֹתָא
 וְיֵת כָּל מְנוּהִי. וְיֵת כִּיּוֹרָא וְיֵת בְּסִיסִיָּה: י וְאֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וְיֵת לְבוּשֵׁי שְׂמוּשָׂא. וְיֵת לְבוּשֵׁי קוֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן כַּהֵנָּה. וְיֵת לְבוּשֵׁי בְנוֹהֵי
 לְשִׂמְשָׂא: יא וְאֶת שֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קֹטְרֵת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ:
 וְיֵת מִשְׁחָא דְרְבוּתָא. וְיֵת קֹטְרֵת בּוֹסְמֵיָא לְקוֹדֶשׁא. כָּכֹל דְּפַקִּידְתְּךָ יַעֲבֹדוּן: פ

ב יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה לְמִימְרֵי: יג וְאֵתָּה דַבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בִּינֵי וּבִינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
 לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: וְאֵת. מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימְרֵי. בְּרַם יֵת יוֹמֵי שְׁבִיעֵי דִילֵי תִטְרוּן.
 אֲרִי אֵת הִיא. בֵּין מִימְרֵי וּבִינֵיכֶם לְדֹרֵיכֶם. לְמַדְע. אֲרִי. אֲנָא יי מְקַדְּשִׁיכֶם: יד וְשִׁמְרֹתֶם אֶת־הַשַּׁבָּת
 כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֵיהֶּ מוֹת יוֹמָת כִּי כָּל־הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
 הַהוּא מִקְרַב עַמִּיָּה: וְתִטְרוּן יֵת שַׁבְּתָא. אֲרִי. קוֹדֶשׁא הִיא לְכוּן. דִּיחֻלְלָה אֶתְקַטְלָא יִתְקַטִּיל. אֲרִי.
 כָּל דִּיעֵבִיד בַּה עֲבִידְתָּא. וְיִשְׁתִּיעִי. אֲנִישָׂא הַהוּא מְגוֹ עֲמִיָּה: טו שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָהּ וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוֹמָת:
 שַׁתָּא יוֹמִין תִּתְעַבִּיד עֲבִידְתָּא. וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעֵאָה. שַׁבָּא שַׁבְּתָא. קוֹדֶשׁא קֹדֶם יי. כָּל דִּיעֵבִיד עֲבִידְתָּא. בַּיּוֹמָא
 דְשַׁבְּתָא אֶתְקַטְלָא יִתְקַטִּיל: טז וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
 לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: וְיִטְרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵת שַׁבְּתָא. לְמַעֲבַד יֵת שַׁבְּתָא. לְדֹרֵיהוֹן קִים עֹלָם: יז בִּינֵי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפֹּשׁ: בֵּין מִימְרֵי. וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֵת הִיא לְעֹלָם. אֲרִי

שַׁתָּא יוֹמִין. עַבְד יי יֵת שְׁמֵיָא וְיֵת אַרְעָא. וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעֵאָה. שַׁבַּת וְנַח: ט

ג (שני) יח ויתן אל-משה כבלתו לדבר אתו בקר סיני שני לחת העדת לחת
אבן כתבים באצבע אלהים: ויהב למשה. כד שיצי למלא עמיה בטורא דסיני. תרין לוחי
סהדותא. לוחי אבנא. כתיבין באצבעא דיין לב א וירא העם כי-בשש משה לרדת מן-ההר
ויקהל העם על-אהרן ויאמרו אליו קום | עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
כי-זה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: וחוא עמא.
ארי אוחר משה למיחת מן טורא. ואתכניש עמא על אהרן. ואמרו ליה קום עביד לנא דחלן. דיהכון
(סייא דיהכון) קדמנא. ארי דין משה גוברא. דאסקנא מארעא דמצרים. לא ידענא מא הוה ליה: ב ויאמר
אלהם אהרן פרוקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי:
ואמר להון אהרן פרוקו קדשי דדהבא. דבאודני נשיכון. בניכון ובנותכון. ואיתו לותי: ג ויתפרקו
כל-העם את-נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל-אהרן: ופרקו כל עמא. ית קדשי
דהבא דבאודניהון. ואיתנאו לות אהרן: ד ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים: ונסיב מידהון. וצר יתיה
בזיפא. ועבדיה עיגל מתכא. ואמרו. אלין דחלתך ישראל. דאסקוד מארעא דמצרים: ה וירא אהרן ויבן
מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וחוא אהרן. ובנא מדבחה קדמוהי. וקרא
אהרן ואמר. חנא קדם יי מחר: וישפיומו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם
לאכל ושתו ויקמו לצתק: ואקדימו ביזמא דבתרוהי. ואסיקו עלון. וקריבו נכסן. ואסחר עמא
למיכל ולמשתי. וקמו לחייבא: פ ז וידבר יהוה אל-משה לד-רד כי שחת עמך אשר
העלית מארץ מצרים: ומליל יי עם משה. איזיל חות. ארי חביל עמד. דאסיקתא מארעא דמצרים:
ח סרו מחר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו ויזבחו-לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים: סטו בפריע. מן אורחא
דפקידתנו. עבדו להון. עיגל מתכא. וסגידו ליה ודבחו ליה. ואמרו. אלין דחלתך ישראל. דאסקוד מארעא
דמצרים: ט ויאמר יהוה אל-משה ראיתי את-העם הזה והנה עם-קשה-ערף הוא:
ואמר יי למשה. גלי קדמי עמא הדין: והא עם קשי קדל הוא: י ועתה הנחתה לי ויחר-אפי בהם
ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: וכעז אנח בעותך מן קדמי. ויתקף רוגזי בהון ואשיצינון.
יא ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: וצלי משה. קדם יי אלהיה.
ואמר. למה יי יתקף רוגזך בעמך. דאפיקתא מארעא דמצרים. בחיל רב וביד תקיפא: יב למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחתם על-הרעה לעמך:

לְמָא יִימְרוּן מִצְרָאֵי לְמִימְרָא. בְּבִישָׁא אִפְיָקְנוּן לְקַטְלָא יְתֵהוּן בֵּינֵי טוּרָאֵי. וּלְשִׁיעִיּוּתֵהוּן. מִעַל אִפִּי אַרְעָא. תוֹב מִתְקוּף רוּגְזָא. וְאַתִּיב מִן בְּשֵׁתָא דְמַלְיִלְתָּא לְמַעְבַּד לְעַמְדָּא; יג זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדִידָא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתוֹן לְזֶרְעֲכֶם וְנַחֲלוּ לְעַלְמֵי: אֲדַכְרָא. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדִידָא. דְקַיִימְתָּא לְהוֹן בְּמִימְרָדָא. וּמַלְיִלְתָּא עֲמַהוֹן. אִסְגִּי יְת בְּנִיכּוֹן. כְּכֹכְבֵי שָׁמַיָא. וְכָל אַרְעָא הָדָא דְאִמְרִיתָא. אֲתִינ לְבִנְיָכּוֹן. וְיַחֲסִנּוּן לְעַלְמֵי; יד וַיִּנָּחֵם יְיָ וַיִּנְחָם עַל־הָרַעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: וְתַב יִי. מִן בְּשֵׁתָא. דְמַלְיִל לְמַעְבַּד לְעַמִּיָּה; פ

ד טו וַיִּפֶּן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הַהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים: וְאַתְפְּנִי. וּנְחַת מֹשֶׁה מִן טוּרָא. וְתַרְיִן לוֹחֵי סִדְהוּתָא בִּידֵיהָ. לוֹחֵי. כְּתִיבִין מִתְרִין עֲבָרֵיהוֹן. מִכָּא וּמִכָּא אֲנוּן כְּתִיבִין; טז וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְכָתָב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלְחָת: וְלוֹחֵיָא. עוּבְדָא דֵי אֲנוּן. וּכְתָבָא. כְּתָבָא דֵי הוּא. מְפָרֵשׁ עַל לוֹחֵיָא; יז וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בָּרַעָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה: וּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ. יְת קַל עַמָּא כַּד מִיבְּבִין. וְאִמְר לְמֹשֶׁה. קַל קְרָבָא בְּמִשְׁרִיתָא; יח וַיֹּאמֶר אִיִּן קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה וְאִיִּן קוֹל עֲנֹת חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנֹת אֲנָכִי שְׁמַע: וְאִמְר. לֹא קַל גְּבֻרִין דְנִנְעִינן בְּקְרָבָא. וְאִי לֹא קַל חִלְשִׁין דְמַתְפְּרִין. קַל דְמַחֲבִיבִין. אֲנָא שְׁמַע: יט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֶגְל וּמַחֲלֹת וַיַּחֲרֹ־אֶף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַף מִיָּדוֹ אֶת־הַלְחָת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר: וְהוּה. כַּד קְרִיב לְמִשְׁרִיתָא. וְחֹזָא יְת עֲגֵלָא וְחַנְגִּין. וְתַקִּיף רוּגְזָא דְמֹשֶׁה. וְרַמָּא מִיָּדוּהִי יְת לוֹחֵיָא. וְתַבַּר יְתֵהוּן בְּשַׁפּוּלֵי טוּרָא; כ וַיִּקַּח אֶת־הָעֶגְל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיֹּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשָּׂק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְנִסִּיב. יְת עֲגֵלָא דְעַבְדוּ וְאִוְקִיד בְּנוּרָא. וְשָׁף עַד דְהוּא דְקִיק. וְדָרָא עַל אִפִּי מַיָּא. וְאִשְׁקִי יְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשִׂה לָּךְ הָעָם הַזֶּה כִּי־הִבֵּאתָ עָלָיו חַטָּאת גְּדוֹלָה: > וְאִמְר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן. מָא עַבַּד לָךְ עַמָּא הַדִּין. אֲרִי אִיתִיתָא עֲלוּהִי חוּבָא רַבָּא; כב וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־יִחִיר אֶף אֲדָנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בָרַע הוּא: > וְאִמְר אַהֲרֹן. לֹא יְתַקֵּף רוּגְזָא דְרַבּוּנִי. אֵת יָדַעְתָּ יְת עַמָּא. אֲרִי בְּבִישׁ הוּא; כג וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה | מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ: > וְאִמְרוּ לִי. עֲבִיד לָנָא דְחַלְזָא. דִּיהִכּוֹן (סִיָּא דִּיהִכּוֹן) קְדַמְנָא. אֲרִי דִין מֹשֶׁה גּוֹבְרָא. דְאַסְקְנָא מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם. לֹא יָדַעְנָא מָא הוּה לִיָּה; כד וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמִי זֶה־בְּהַתְפָּרְקוֹ וַיִּתְּנוּ־לִי וַאֲשַׁלְכְּהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֶגְל הַזֶּה: > וְאִמְרִית לְהוֹן לְמִן דְהַבָּא. פְּרִיקוּ וַיְהִיבּוּ לִי. וְרַמִּיתִּיהָ בְּנוּרָא. וְנִפְק עֲגֵלָא הַדִּין;

כה וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם כִּי פָרַע הוּא כִּי־פָרַעַה אֶהְרֹן לְשִׁמְעָה בְּקִמְיָהֶם:

> וַחֲזָא מֹשֶׁה ית עמא. ארי בטיל הוא. ארי בטילגון אהרן. לאסבותהון שום ביש לדריהון;

כו וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִיהוָה אֵלֵי וַיֵּאֲסֹפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי:

וקם משה בתרע משריתא. ואמר. מן דחליא דיי ייתון לותי. ואתבנישו לותיה כל בני לוי כו ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש-חרבו על-ירכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו: ואמר להון.

כדנן אמר יי אלהא דישרא. שווגבר חרביה על ירכיה. עיברו ותובו. מתרע לתרע במשריתא. וקטולו גבר ית אחוהי. וגבר ית חבריה ונאנש ית קריביה; כח ויעשו בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם

ביום ההוא בשלשת אלפי איש: ועבדו בני לוי כפתגמא דמשה. ונפל מן עמא ביומא ההוא.

כז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלֹּא וַיְדַכְּם הַיּוֹם לִיהוָה כִּי אִישׁ בָּבְנוּ וּבְאָחִיו

וְלַתּוֹת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה: וַאֲמַר מֹשֶׁה. קריבו ידיכון (סייא ידכון) יומא דין קורבנא קדם יי. ארי.

גבר בבריה ובאחיה. ולאיתאה עליכון. יומא דין ברכו; לויהי ממחרת ויאמר משה אל-העם

אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם:

והוה ביומא דבתרוהי. ואמר משה לעמא. אתון חבתון חובא רבא. ובען אסק לקדם יי. מאים אכפר על

חוביכון; לא וישב משה אל-יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו

להם אלהי זהב: ותב משה. לקדם יי ואמר. כבעו. חב. עמא הדין חובא רבא. ועבדו להון דחלו

דדהב; לב ועתה אם-תשא חטאתם ואם-אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ובען

אם שבקת לחוביהון. ואם לא. מחיני בען. מספרך דכתבתא; לג ויאמר יהוה אל-משה מי אשר

חטא-לי אמחננו מספר יי: ואמר יי למשה. מן דחב קדמי. אמחיניה מספרני לה ועתה לך. נחה

את-העם אל אשר-דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי

עליהם חטאתם: וכען. איזיל דבר ית עמא. לאתר דמלילית לך. הא מלאכי יחד קדמד. וביום אסערותי.

ואסער עליהון חוביהון; לה ויגף יהוה את-העם על אשר עשו את-העגל אשר עשה

אהרן: (פסוק זה אין מתרגמין בציבור) ומחא יי ית עמא. על דאשתעבידו לעגלא. דעבד אהרן; ס

לג א וידבר יהוה אל-משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
 אל-הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ומליל
 יי עם משה איזיל סק מכא. את ועמא. דאסיקתא מארעא דמצרים. לארעא. דקיימית. לאברהם ליצחק וליעקב
 למימר. לבנדך אתננה: ב ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את-הפגנעני האמרי והחתי
 והפריזי החוי והיבוס: וישלח קדמך מלאכא. ואתרד. ית פנענאי אמוראי. וחתאי ופרזאי. חואי
 ויבוסאי: ג אל-ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם-קשה-ערף אתה
 פון-אכלך בדרך: לארע. עבדא חלב ודבש. ארי לא אסליק שכינתי מבינדך. ארי עם קשי קדל את.
 דלמא אשיצינדך באורחא: ד וישמע העם את-הדבר הרע הזה ויתאבלו: ולא-שתו איש
 עדין עליו: ושמע עמא. ית פתגמא בישא. הדין ואתאבלו. ולא שונו. גבר תקון זיניה עלוהי: ה ויאמר
 יהוה אל-משה אמר אל-בני-ישראל אתם עם-קשה-ערף רגע אחד אעלה
 בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה-לך: ואמר יי למשה.
 אימר לבני ישראל אתון עם קשי קדל. שעה חדא. אסליק שכינתי מבינדך ואשיצינדך. וכעון. אעד תקון זינד מנד.
 גלי קדמי מא אעביד לך: ויתנצלו בני-ישראל את-עדים מהר חורב: ואעדו בני ישראל. ית
 תקון זינהון מטורא דחורב: ז ומשה יקח את-האהל ונטה-לו | מחוץ למחנה הרחק
 מן-המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל-מבקש יהוה יצא אל-אהל מועד אשר
 מחוץ למחנה: ומשה נסיב ית משפנא. ופרסיה ליה מברא למשריתא. ארחיק מן משריתא. וקרי ליה
 משפן בית אולפנא. והוי כל דתבע אולפן מן קדם יי. נפיק למשפן בית אולפנא. דמברא למשריתא: ח והיה
 בצאת משה אל-האהל יקומו כל-העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
 משה עד-באו האלה: והוי. פד נפיק משה למשפנא. קימין כל עמא. ומתעתדין. גבר פתרע
 משפניה. ומסתכלין אחורי משה. עד דעליל למשפנא: ט והיה כבא משה האלה ירד עמוד
 הענן ועמד פתח האהל ודבר עם-משה: והוי. פד עליל משה למשפנא. נחית עמודא דעננא.
 וקאים פתרע משפנא. ומתמלל עם משה: י וראה כל-העם את-עמוד הענן עמד פתח
 האהל וקם כל-העם והשתחוו איש פתח אהלו: וחוון כל עמא ית עמודא דעננא. קאים
 פתרע משפנא. וקימין כל עמא וסגדין. גבר פתרע משפניה: יא ודבר יהוה אל-משה פנים
 אל-פנים כאשר ידבר איש אל-רעהו: ושב אל-המחנה ומשרתו יהושע בן-נון
 נער לא ימיש מתוך האהל: וממליל יי עם משה ממלל עם ממלל. כמא דימליל גוברא עם
 חבריה. ותאיב למשריתא. ומשומשניה. יהושע בר נון עולימא. לא עדי מגו משפנא: פ

ה' (שלישי) יב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֹתָהּ אֲמַר אֵלַי הֲעַל אֶת־הָעַם הַזֶּה וְאֹתָהּ לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֹתָהּ אֲמַרְתָּ יְדַעְתִּיד בְּשֵׁם וְגַם־מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינַי: וַאֲמַר מֹשֶׁה קֹדֶם יי. חזי. דאת. אמר לי אסיק ית עמא הדין. ואת לא הודעתני. ית דת־שִׁלַּח עִמִּי. ואת אֲמַרְתָּ רַבִּיתְךָ בְּשׁוֹם. ואף אֲשַׁבַּחְתָּא רַחֲמֵי קִדְמִי יג. וְעַתָּה אִם־נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ וְאֲדַעְךָ לְמַעַן אֲמַצְאֶנְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עִמָּךְ הֲגוּי הַזֶּה: ובעז. אם בעז אֲשַׁבַּחְתָּ רַחֲמֵי קִדְמְךָ. הוֹדַעְנִי כְּעַן ית אורח טובך. וְאֲדַע רַחֲמְךָ. בְּדִיל דְּאֲשַׁבַּח רַחֲמֵי קִדְמְךָ. וגלי קִדְמְךָ. אֲרִי עִמָּךְ עִמָּא הַדִּין; יד וַיֹּאמֶר פָּנִי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ: וְאָמַר. שְׂכִינְתִי תִּהְיֶה וְאֲנִיחַ לָךְ; טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־תִּעְלֶנּוּ מִזֶּה: וְאָמַר קִדְמוּהִי. אם לית שְׂכִינְתְךָ מִהֲלָכָא בִּינְנָא. לֹא תִסְקַנְנָא מִכָּא; טז וּבִמָּה | יוֹדַע אִפּוּא כִּי־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אָנִי וְעִמָּךְ הֲלוֹא בְּלִכְתֶּךָ עִמָּנוּ וּנְפְלִינוּ אָנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: וּבִמָּה יתִּידַע הַכָּא. אֲרִי אֲשַׁבַּחְתִּי רַחֲמֵי קִדְמְךָ אֲנָא וְעִמָּךְ. הֲלֹא בְּמַחְךָ שְׂכִינְתְךָ עִמָּנָא. ויתעבדן לנא פרישן לי ולעמך.

משוני מכל עמא. דעל אפי ארעא; פ

ו' (רביעי) יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעִשֶׂה כִּי־מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינַי וְאֲדַעְךָ בְּשֵׁם: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה. אף ית פתגמא הדין. דמלילתא אַעְבִּיד. אֲרִי אֲשַׁבַּחְתָּא רַחֲמֵי קִדְמִי. ורַבִּיתְךָ בְּשׁוֹם; יח וַיֹּאמֶר הָרְאִנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ: וְאָמַר. אַחְזִינִי (ס"א אַחְזִינִי) כְּעַן ית יְקַרְדֵּךְ; יט וַיֹּאמֶר אָנִי אֲעַבִּיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאֵתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְאָמַר. אֲנָא אַעְבֵּר כָּל טוֹבִי עַל אַפְךָ. וְאֲקִרִי בְּשֵׁמָא דִּי קִדְמְךָ. וְאֲחֹן לְמַן דְּאֲחֹן. וְאֲרַחֵם עַל מַן דְּאֲרַחֵם; כ וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי: וְאָמַר. לֹא תִכּוּל לְמַחְזִי ית אֲפִי שְׂכִינְתִי. אֲרִי. לֹא יַחְזִינִי אֲנִישָׁא וְיִתְקַיֵּם; כא וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר: וְאָמַר יי. הָא אֲתֵר מְתוּקֵן קִדְמִי. וְתִתְעַתֵּד עַל טַנְרָא; כב וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבוֹדִי וְשִׁמְתֶיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׁבְתִּי כַּפֵּי עָלֶיךָ עַד־עֶבְרָי: וְהָיָה בְּמַעְבַר יְקָרִי. וְאֲשׁוּיְךָ בְּמַעְרַת טַנְרָא. וְאֲגִין בְּמִימְרִי. עַלְךָ עַד דְּאֲעַבְרָ; כג וְהִסְרֹתִי אֶת־כַּפֵּי וְרִאִיתָ אֶת־אֲחֵרֵי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ: וְאֲעִדִי ית דְּבַרְתָּ יְקָרִי. וְתַחְזִי ית דְּבַרְתִּי. וְדִקְדַּמִּי לֹא יִתְחַזֵּן; פ

ז' (חמישי) לד א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשְׁנָיִם וְכַתְּבֹתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַרְּאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה. פֶּסֶל לך. תְּרִין לוחֵי אֲבָנָיָא כְּקִדְמָאִי. וְאֲכַתּוּב עַל לוחֵיא. ית פתגמאִי. דְּהוּן. עַל לוחֵיא קִדְמָאִי דְּתַבְרַתָּא; ב וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעָלִיתָ בְּבַקֵּר אֶל־הָרַם סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שֵׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְהוּי זְמִין לְצַפְרָא. וְתִסַּק בְּצַפְרָא לְטוּרָא דְּסִינַי. וְתִתְעַתֵּד קִדְמִי. תִּמְן עַל רִישׁ טוּרָא;

ג ואיש לא יעלה עמוֹד וגם־איש אל־ירא בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא; ואנש לא יסק עמוֹד. ואף אנש לא יתחזי בכל טורא. אף ענא ותורי לא ירעו. לקביל טורא ההוא; ד ויפסל שני־לחת אבנים פראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: ופסל. תרין לוחי אבניא פקדמאי. ואקדים משה בצפרא וסליק לטורא דסיני. כמא דפקיד יי יתיה. ונסיב בידיה. תרין לוחי אבניא; ה וירד יהוה בענן ויתיצב עמוֹ שם ויקרא בשם יהוה: ואתגלי יי בעננא. ואתעתד עמיה תמוֹ. וקרא בשמא די; ו ויעבר יהוה | על־פניו ויקרא יהוה | יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת: ואעבר יי שכינתיה על אפיה וקרא. יי יי. אלהא רחמנא וחנונא. מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון וקשוט; ז נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח לא ינקח פקד | עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים: נטיר טיבו לאלפי דרין. שביק לעוין. ולמרוד ולחובין. סלח לדתניבין לאוריתיה ולדלא תניבין לא מזיב. מסער חובי אבהו. על בני ועל בני בני מרדין. על דר תליתאי ועל דר רביעאי; ח וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ואוחי משה. וכרע על ארעא וסגיד; ט ויאמר אס־נא מצאתי חן בעיניך אדני ילד־נא אדני בקרבנו כי עם־קשה־ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ואמר. אם בען אשכחית רחמין קדמד יי. תהד בען שכינתא די בעננא. ארי עם קשי קדל הוא. ותשבוק. לחובנא ולחטאנא ותחסננא;

(ששי) י ויאמר הנה אנכי ברית נגד כל־עמוֹד אעשה נפלאות אשר לא־נבראו בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־אתה בקרבן את־מעשה יהוה פי־נורא הוא אשר אני עשה עמוֹד: ואמר. האנא גזר קים. קדם כל עמוֹד אעביד פרישון. דלא אתבריאו (סייא אתבריאה) בכל ארעא ובכל עממאי. ויחזי כל עמא. דאת ביניהון. ית עובדא די ארי דחיל הוא. דאנא עביד עמוֹד; יא שִׁמְר־לך את אשר אנכי מצוֹך היום הנני גרש מפניך את־האמרי והפנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוס; יב טר לך. ית דאנא מפקד יומא דיו. האנא מתריד מן קדמד. ית אמוראי וכנענאי. וחתאי ופרזאי. וחואי ויבוסאי; יב השמר לך פן־תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן־יהיה למוקש בקרבך; יג אסתמר לך. דלמא תגזר קים ליתיב ארעא. דאת עליל עלה. דלמא יהי לתקלא בינד; יג כי את־מזבחתם תתצוין ואת־מצבתם תשברון ואת־אשריו תכרתו; יד ארי ית איגוריהון תתרעו. וית קמתהון תתברו. וית אשיריהון תקצו; יד כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: ארי לא תסגוד לטעות עממאי. ארי יי קנא שמייה. א קנא הוא;

טו פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ | אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ
 וְאָכְלָתָּ מִזִּבְחֹךָ: דְּלִמָּא תְּגַזֵּר קִים לְיָתִיב אַרְעָא. וְיִטְעֹז בְּתַר טְעוֹתֵהוֹן. וְיִדְבַּחוּ לְטְעוֹתֵהוֹן. וְיִקְרוּן לָךְ.
 וְתִיכּוֹל מִדְּבַחֵיהוֹן; טז וְלִקְחַתָּ מִבְּנֵיךָ וְזָנוּ בְּנֵתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיךָ
 אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן; וְתִסַּב מִבְּנֵתֵהוֹן לְבִנְךָ. וְיִטְעֹז בְּנֵתֵהוֹן. וְיִטְעֵז ית בְּנֶדְךָ. בְּתַר טְעוֹתֵהוֹן;
 יז אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ: דְּחַלֵּן דְּמִתְכָּא לֹא תַעֲבִיד לָךְ; יח אֶת־חֶג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר
 שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב
 יֵצְאָתָּ מִמִּצְרָיִם: ית חֲגָא דְּפִטְרִיא תִטֵּר. שְׁבַעַת יוֹמִין. תִּיכּוֹל פִּטְרִיא דְּפִקִּידְתָּךְ. לְזִמְן יִרְחֵא דְּאָבִיבֵא.
 ייא אֲרִי בִירְחֵא דְּאָבִיבֵא. נִפְקַתָּא מִמִּצְרַיִם; יט כָּל־פֶּטֶר רָחֵם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר
 וְשֶׁה: כ כל פֶּתַח וְלֵדָא דִּילִי הוּא. וְכָל בְּעִירְךָ דְּכָרִין תִּקְדִּישׁ (ס"א תִּקְדִּישׁ דְּכָרִין). כֹּכּוֹר תּוֹר וְאִמְרֵךְ; כ וּפֶטֶר
 חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְּשֶׁה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוּ כָּל כֹּכּוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פְּנֵי
 רִיקָם: וּבּוֹכְרָא דְּחֲמָרָא תִּפְרוֹק בְּאִמְרָא. וְאִם לֹא תִפְרוֹק וְתִקְפִּיה. כֹּל בּוֹכְרָא דְּבִנְךָ תִּפְרוֹק. וְלֹא יִתְחַזֵּן
 קְדָמִי רִיקָנִין; כא שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת:
 שְׁתֵּא יוֹמִין תִּפְלַח. וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָא תִנּוּחַ. בּוֹרוּעָא וּבַחֲצֵדָא תִנּוּחַ; כב וְחֶג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּבוֹרֵי
 קְצִיר חֲטִיִּם וְחֶג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: וְחֲגָא דְּשַׁבּוּעֵא תַעֲבִיד לָךְ. בְּבוֹרֵי חֶדֶד חֲטִיִּין. וְחֲגָא
 דְּכִנְשָׂא. בְּמִפְקָה דְּשִׁתָּא; כג שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדָן | יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: תֵּלַת זְמַנִּין בְּשִׁתָּא. יִתְחַזֵּן כָּל דְּכוּרְךָ. קָדָם רַבּוֹן עֲלֵמָא יי אֱלֹהֵא דִּישְׂרָאֵל;
 כד כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחְמַד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בְּעִלְתְּךָ
 לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: אֲרִי אַתְרִיד עִמָּמִין מִן קְדָמְךָ. וְאַפְתִּי
 ית תְּחַוֵּמְךָ. וְלֹא יִחְמִיד אֲנִשׁ ית אַרְעֶךָ. בְּמִסְקֶךָ. לְאַתְחַזָּא קָדָם יי אֱלֹהֶךָ. תֵּלַת זְמַנִּין בְּשִׁתָּא;
 כה לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֲמִין דִּם־זָבְחִי וְלֹא־יִלִּין לְבַקֵּר זָבַח חֶג הַפִּסְחָה: לֹא תִפּוֹס עַל חֲמִיעַ
 דִּם פִּסְחִי. וְלֹא יִבִּיתוּן לְצַפְרָא. תְּרַבִּי נְכִסְתָּ חֲגָא דְּפִסְחָא; כו רֵאשִׁית בְּבוֹרֵי אֲדָמְתְךָ תִּבְיֵא בֵּית
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשָׁל גְּדִי בַחֲלָב אִמּוֹ: רִישׁ. בְּבוֹרֵי אַרְעֶךָ. תִּיתֵי. לְבֵית מִקְדָּשָׁא דִּי אֱלֹהֶךָ:

לא תיכלון בשר בחלב; פ

(שביעי) כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה. כְּתוֹב לְךָ ית פִּתְגָמַי הָאֵלֶּיךָ. אָרִי. עַל מִימַר פִּתְגָמַי הָאֵלֶיךָ. גְּזֵרִית עִמָּךְ. קִים וְעַם יִשְׂרָאֵל; כח וַיְהִי־שֵׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתָּב עַל־הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ וְהָיָה תַּמּוֹן קָדָם יי. אַרְבָּעִין יַמִּין וְאַרְבָּעִין לְיָמִין. לַחֲמָא לֹא אָכַל. וּמַיִם לֹא שָׁתָה. וְכָתַב עַל לוחֲמָא. ית פִּתְגָמֵי קִימָא. עֲשָׂרָא פִּתְגָמִין; כט וַיְהִי בְּרֹדֶת מֹשֶׁה מִהָר סִינַי וּשְׁנַי לַחַת הָעֵדוּת בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרֹדֶתוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ׃ וְהָיָה. כַּד נָחַת מֹשֶׁה מִטּוֹרָא דְּסִינַי. וּתְרִין לוחֵי סְהַדוּתָא בִּידָא דְּמֹשֶׁה. בְּמִיחַתִּיה מִן טוֹרָא. וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע. אָרִי סָגִי. זִיו יִקְרָא דְּאַפּוּהֵי בְּמַלְלוּתֵיה עֲמִיָּה; ל וַיֵּרָא אֶהָרֶן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהִים׃ וְחָזָא אֶהָרֶן. וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ית מֹשֶׁה. וְהָא סָגִי זִיו יִקְרָא דְּאַפּוּהֵי. וּדְחִילוּ מִלְּאֶתְקַרְבָּא לוֹתִיָּה; לא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֶן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ וַיִּקְרָא לְהוֹן מֹשֶׁה. וְתָבוּ לוֹתִיָּה. אֶהָרֶן וְכָל רַבְרַבָּא בְּכַנְשָׁתָא. וּמְלִיל מֹשֶׁה עֲמָהוֹן; לב וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּוּם אֶת כָּל־אִשָּׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהָר סִינַי׃ וּבְתַר כֵּן אֶתְקַרְבוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּפְקִידְנוּן. ית כָּל דְּמְלִיל יי. עֲמִיָּה

בְּטוֹרָא דְּסִינַי

(מפסיר) לג וַיְכַל מֹשֶׁה מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסּוֹה׃ וַיִּשְׂעֵי מֹשֶׁה. מְלַמְלָא עֲמָהוֹן. וַיֵּהֵב עַל אַפּוּהֵי בֵּית אַפִּי; לד וּבָבֹא מֹשֶׁה לְפָנָי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יִסִּיר אֶת־הַמַּסּוֹה עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יֵצְאוּ׃ וְכַד עָלִיל מֹשֶׁה. לְקַדָּם יי לְמַלְלָא עֲמִיָּה. מַעֲדֵי ית בֵּית אַפִּי עַד מַפְקִיָּה. וְנַפִּיק. וּמְמַלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ית דְּמַתְּפַקְדֵּי; לה וַיֵּרָאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנָי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסּוֹה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ׃ וְחָזָן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ית אַפִּי מֹשֶׁה. אָרִי סָגִי. זִיו יִקְרָא דְּאַפִּי מֹשֶׁה. וּמַתִּיב מֹשֶׁה ית בֵּית אַפִּי עַל

אַפּוּהֵי. עַד דְּעָלִיל לְמַלְלָא עֲמִיָּה; ס

קל״ט פיסוקים, חננאל סימן.